

Česká premiéra s pointou a svižným tempem

Recenze

LUKÁŠ DUBSKÝ

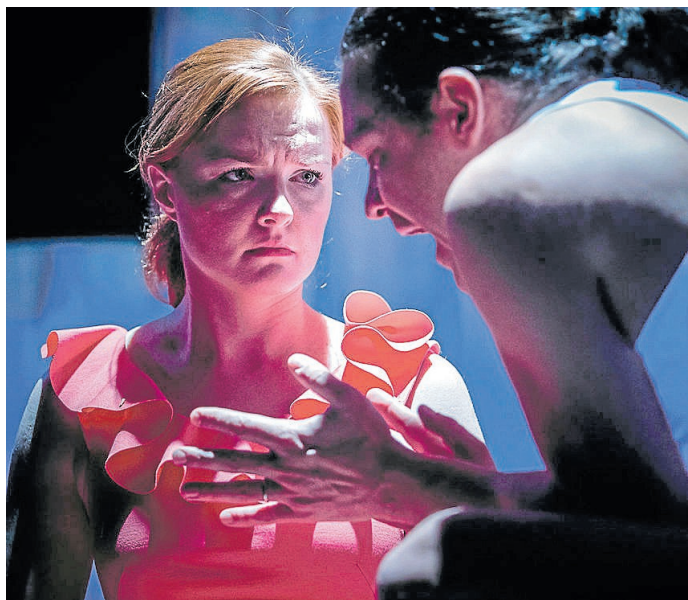
Českou premiéru německé hry Živý obraz uvedlo na Malé scéně ve dvoře Východočeské divadlo Pardubice.

Marius von Mayenburg patří v Německu k nejvděnějším autorům, jeho hry bývají často velmi provokativní. Hlavními hrdiny Živého obrazu je na první pohled úspěšný manželský pár – Michael je lékařem, Vilma umělkyní. Pěčí o domácnost ovšem nestíhají, a tak si najímají uklízečku Natalju. K té se sice chovají nadřazeně, ale brzy se pro ně stane oblíbeným hromosvodem, ale také někým, komu se mohou vyzpovídat.

TRAGIKOMICKÁ TEČKA

Mayenburgova hra nemá jedno výrazné téma. Řeší se tu problémy manželské, syndrom vyhoření, snobské umění odtržené od reality, ale i otázka lidské důstojnosti. Autor často staví své postavy do trapných situací, se kterými se neumí vypořádat. Jak třeba říct uklízečce, že smrdí a přitom ji neurazit? Živý obraz má také výraznou pointu, která může být překvapivá, ale souzní s celým příběhem a je povedenou tragikomickou tečkou.

Hraje se na sterilní bílé scéně, kterou postavy postupně „zaneřádí“ svou přítomností. Významnou roli hraje i filmová kamera, kterou syn Vincent snímá dění na scéně. Tento postup je dnes v divadle často nadužíván, tady ale má své

místo a logiku.

Mladý režisér David Šiktanc odvedl perfektní práci především při vedení herců. Také tempo inscenace je svižné, hlavně dialogy rozhádaného manželského páru mají švih a přesné poinťování.

Petra Janečková hraje Vilmu jako lehce afektovanou ženu, která je sexuálně frustrovaná a stále se žíví vzpomínkami na to, jak vášnivý byl vztah s Michaellem dřív. Janečková výborně zvládla vykreslit dvojznačnost postavy – na jedné straně je Vilma povrchní a vůči manželovi má neustále nesmyslné výčitky, na druhé straně v ní ale divák vidí také inteligentní, sarkastickou ženu, která je jen zklamaná z toho, jakým směrem se ubírá její život.

Disciplinovaný výkon podává v roli Michaela Ladislav Špiner. Úspěšného lékaře ovládá strach, kvůli

němuž se vzdá svého snu pracovat s Lékaři bez hranic. Zdá se, že je to právě Michael, kdo mladou uklízečku nejvíce vnímá jako lidskou bytost.

Natalju hraje Jana Ondrušková věcně, bez větších gest. Veškeré ponížení přetrpí mlčky, zdánlivě se stickým klidem. Petr Borovec pak konceptuálního umělce Serge Haulupu ztvárnil jako sebestředného člověka, který svým manickým chováním neurvale ovládá celou domácnost. Těžkou úlohu má hostující Ondřej Kraus. Ten musí ztvárňovat dvánáctiletého Vincenta, který řeší svou sexuální identitu.

Živý obraz patří k dramaturgicky nejcennějším inscenacím, které pardubické divadlo v posledních letech uvedlo. Stálo by za to věnovat se současně dramatičce na Malé scéně programově.

Hodnocení Deníku: ★ ★ ★ ★ ★